

όπως θα μπορούσαμε ~~να~~ με μια πιο ποικιλική ανάδραση της αυτιάς
της ~~να~~ ^{την} αναφέραμε, της τέχνης. Προτού όμως εδωχρήσασθε
στον πυρήνα ~~της τραγωδίας~~ σύμφωνα με τη θεωρία του
~~Νίτσε~~ ^{Νίτσε} δεν θα μπορούσαμε παρά να ξεκινήσουμε από
τους δομικούς της λίθους, που κατά τον ~~φίλο~~ γερμανό φιλόσοφο
εμβόλιαν καθοριστικά στην αποξείωση της Λατινικής λίθους
που ενοιάσθηκαν από τους ενδομήτριους κόλπους της τέχνης
και ~~κατανοήθηκαν~~ διακρίστηκαν σε δύο ευρύτερες μορ-
φές, στον Απολλώνιο και Διαδυλιακό πολιτισμό. Η πρώτη
~~μορφή~~-αν έδρασε να ~~επ~~ προσεγγίσαμε καλύτερα τη θεωρία του
Νίτσε - στο Διαδυλιακό και το Απολλώνιο έντακτο. και βέ-
βαια, θα ήταν λογικό η τελευταία παρατήρηση να φαίνεται
να αναγράφει τα όρια της λειτουργίας και της υπερβολής, από
στην πραγματικότητα ~~αποτελεί~~ είναι μερίτης επιλογής, έφεραν το
Διαδυλιακό και το Απολλώνιο στοιχεία αντερθούν αμέσως
καλλιτεχνικά φαινόμενα που προέρχονται από την ίδια τη
φύση. Τι σχέση όμως έχουν ~~αυτά~~ τα δύο φυσικά στοιχεία
με τη ~~πραγματικότητα~~ τραγωδία και τη γέννησή της;

Σύμφωνα λοιπόν, με τον Νίτσε, ο κόσμος του Απολλώνια
και του Διαδυλιακού στοιχείου είναι δύο κόσμοι που,
προέρχονται από τις ευρύτερες δυνάμεις της φύσης, κινού-
νται παράλληλα και, πολλές φορές σε κατοίστατη εναρ-
χίας σύγκρουσης. Όταν όμως οι δύο αυτοί κόσμοι συνι-
θήκαν στην ένωση, ~~το αποτέλεσμα~~ στο γυμνάσιο που
η ίδια η φύση τους ώθησε να κάνουν, γέννησαν το
εσαυριστό έργο της τραγωδίας, την υψηλότερη ^{ή κατά τον Νίτσε} μορφή
έκφρασης της τέχνης, που ~~συντάσσεται~~ επιδέξια, που χυμύ-
ποτε η πραγματικότητα της ύπαρξης.

νίου ενδύκτου φαίνεται να ~~α~~ κυριαρχεί μια άλλη δύναμη
~~α~~ εγείρου και ^{πικώς} περισσότερο επιβλητική, αυτή του διανοη-
κού ενδύκτου. Τη δύναμη αυτή ο Νίτσε, παραλληλίζει με
τη μέση, την καταύσταση ~~α~~ τράμα και παραφορnis είν-
τοσης που προβαλλείται κάτω από την επιδραση νερικ-
ακού ποταύ η ~~α~~ του ερπικού της ανολγής. Μια καταύ-
ση ~~α~~ που καταρχήν ~~α~~ είναι και φαινομενικότη-
τα, ξεκίνη από έντονα ευνομεθηματα και ευχυνήσεις που
προσπαθούν να ~~α~~ βγουν έξω από τα ενδύτερα της
φυκής του ανερώνου. Το διανοητικό ενδύκτο, ~~α~~
~~α~~ που μεταφέρει τους ανερώνους σε μια εβστοατή
πραγματικότητα, καταρχήν ~~α~~ της ενείδε ανερής, με
αποφορνωμα το θηόλο του πεπλου της Μαχία και την
καταπρεψη της ανής της εζοταρνευσης. Εδώ, το ~~α~~
παραλληλημα της φύσης μεταφέρει αν ανερώνο ~~α~~
μια ανώτερη εφαιρα ενείδων και ευνομεθηματων, προση-
θώντος με τις λυρωακές εδύες και ηδύες της να ~~α~~
του ενείγει στο μυβτηρωδες νεμα της επιστροφής στο ηρω-
ταρχικό Εν. Έτσι, με την ανεικονική τέχνη της μαυικής, μέσω
~~α~~ της εφοδρότητας του ηρω και του αναπαμλληλου κόβρα
της ορμονίας και της μελωδίας, ο ανερώνος αναπνεύται
κάθε φαινομενικότητα, εως ~~α~~ όπου φτάνει σε θηείο να
αναπνεύει μέχρι και τον ίδιο του τον εαυτό. Προσηθάει με
~~α~~ να ~~α~~ ανακαλύψει την αυία ~~α~~ και ηρω-
των και, τελικά, του ηρωίνου του είναι και της υπαρξια-
κής του εώτασης.

~~α~~ Η τραγωδία, λοιπόν, κατά του Νίτσε, ^{προέρχεται} ~~α~~ την
περιστήνη ευφιλίωση των δύο αυτών κόβρα, του ~~α~~

μου της ηθολογικής τέχνης ^{με την αίσθηση της} ~~καλλιτεχνικής~~ άφρονος φαινομενικότη-
τας, και αυτό της ανεκφραστής τέχνης της μουσικής, με
^{ήλικες και σπληνοληπής} τις εκρήξεις ενστίχων και ^{ή ένταση} βωμοληχίας όταν, λοιπόν,
^{ή αόριτος κέρπος της} η μουσική, η ψυχή του φαινομένου-κατά του ~~αδανεισμού~~
χωρίς το σώμα, φαίνεται να βρει περιστασιακά, αυτά παρα-
δείγματα για να εκφραστεί, βρισκεί τον υψηλότερο τρόπο
έκφρασης του στον λαϊκό και ~~απλό~~ μεγαλύτερο κόσμο
του Αιγίου, γεγονός που παραίτητο το αριστούργημα της
τραγωδίας. Έτσι, ~~αυτός ο~~ το ενεργό υφαισθητικό των πιο
δυνατών ευχρηστίσεων ~~ταυτοθεωρητικό~~ στοιχεία που προέρχεται
από το διαυδιακό ένστικτο και, όταν επρόκειτο, γεννάει τη
λαϊκή της μουσικής, άσπρη μορφή μέσω από την κολλυτεχνική
έκφραση του αιγίου ενστίχου, με τις εξειδικευμένες
του φράσεις. Μαζί, σημαντικό θα ήταν να υπογραμμίσω
με ότι ~~πρόσφατα~~ ^{οι} αιγίους αυτές μορφές είναι
έναν τόσο ισορροπίας και μέτρου στον ζήτημα ευταξιακού
του διαυδιακού στοιχείου, ~~πρόσφατα~~ γεγονός που προστατεύει
τον άνθρωπο από το να ενδώσει εθελούσια στην επι-
κίνδυνη πλάση των ευχρηστικωδών εκρήξεων που προκα-
λούνται διαρκώς από το άμεσο κολλυτεχνικό φαινόμενο
της διαυδιακής τέχνης. Η τραγωδία, ~~ταυτοθεωρητικό~~ ^{αυτοθεωρητικό} θα
μπορούσε να κατανοηθεί καλύτερα, ως προς την αίσθη-
ση, εάν τη φωτογράφοισαν εάν ένα σχέδιο, με λαϊ-
κή και εξειδικευμένη δημιουργία, ~~αυτοθεωρητικό~~ ^{αυτοθεωρητικό} το εσωτερικό
του οποίου κατακλύζεται συνεχώς από αταξιακούς ευ-
ταξιακούς εκφράσεις, που προσπαθούν με κόπο
να ~~αυτοθεωρητικό~~ ^{αυτοθεωρητικό} ξεμυτίσουν, σηκώνοντας την ομαλότητα
αυτή παρουσία συνειδητοποίησης, έτσι, πως μέσω της

υψηλότερη μορφή τους γιατί η τραγωδία \otimes , αυτό το χαμηλότερο
υπό συνθήκες δύο τόσο διαφορετικών κόσμων, αποτρέπει
τη μεταφυσική παρηγορία της ελεεινής ύπαρξης. Γιατί η τραγω-
δία αποτρέπει το πένθος της ζωής που διονεργεί τον αέρα
που, θάνατος του να ανακαλύψει την ουσία και το νόημα
της ύπαρξης πως, λοιπόν, δεν θα μπορούσαμε
^{→ ημερα}
να \otimes προβάλλουμε την τραγωδία σαν το κύριο χαμηλότερο
σημείο της ζωής;

~~⊗~~